

Komentář k besedě s pamětníkem a projektový den

Beseda aneb o přírodě s panem Jeníkem

S panem profesorem Janem Jeníkem jsme se prvně setkali na Hanspaulce. Pozval nás do svého domu a vytvořil tak velmi pěknou atmosféru pro náš rozhovor. Jeho manželka, paní Květa, celý rozhovor doplňovala a starala se o občerstvení. Již při této návštěvě pan Jeník několikrát zmínil, že rád vzdělával mládež – ve Skautu a později i na univerzitě, proto byla myšlenka na besedu s ním a dalšími našimi spolužáky jasnou volbou. Beseda se konala ve čtvrtek 7. 2. 2019 v odpoledním vyučování.

Chtěli jsme panu Jeníkovi oplatit jeho vstřícnost, a tak jsme se snažili co nejlépe připravit. Na besedu jsme pozvali členy školního EKOTýmu, 7. ročník a vybrané žáky z 2. stupně. Celkem se besedy zúčastnilo 40 žáků a 4 učitelé.

Před besedou každý žák dostal zkrácený životopis a podle něj si měl připravit otázky. Žáci 7. ročníku se připravovali podrobněji, protože jsme si je vybrali na projektový den, který následoval hned v pátek 8. 2. 2019.¹ Všichni zúčastnění se k přípravě postavili zodpovědně a své otázky později využili při besedě.

Besedu zahájila členka našeho týmu, Natálie Pecháčková. Úvodním slovem přivítala žáky, učitele a pana Jeníka. Dále jsme našemu hostovi představili naši školu a její zaměření na ekologii, což je náš společný zájem. Přivítat hosta přišla i paní ředitelka. První otázku položila Natálie za nás všechny. Zeptala se na vztah pana Jeníka k přírodě v době, kdy byl také na základní škole.

¹ Viz pracovní list Příprava na besedu s pamětníkem

Beseda trvala 90 minut. V této době se ke slovu dostalo hodně spolužáků, které zaujal životní příběh pana Jeníka. Témata byla různorodá: např. dětství u prarodičů, nucené vystěhování do Plzně, A-O systémy či přednášení v Ghaně.

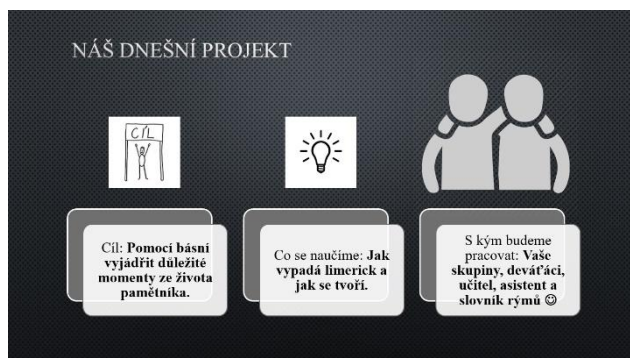

Beseda některé spolužáky zaujala natolik, že i po skončení se šli zeptat na další otázky a také poprosili pana Jeníka o autogram. Naše dotazy pan Jeník zodpovídal velmi přesně, s nadšením a vždy s úsměvem. Jsme rádi, že naše pozvání přijal.

Projektový den – Vznik knihy limericků

Inspirací pro vznik tohoto projektového dne nám byla manželka pana Jeníka – paní Květa Jeníková. Na konci naší první schůzky jsme odcházeli s pocitem, že právě ona je pevnou součástí jeho života a stálou podporou. Při loučení nám darovala svou sbírku básní, a tak si myslíme, že reflexe besedy ve formě limericků je něco, co bavilo nás, ale také potěší i manžele Jeníkovy.

Projektový den následoval hned druhý den po besedě, kdy jsme byli ještě plní dojmů a informací. Tento den organizoval náš tým s mladšími spolužáky ze 7. ročníku. Práci jsme rozdělili do 4 vyučovacích hodin. Na úplném začátku jsme si ukázali, co je to limerick a jakou

má strukturu. Pomocí brainstormingu jsme si sepsali všechny informace, které jsme se dozvěděli. A poté jsme ve skupinách začali tvořit. K dispozici jsme měli počítače, kde jsme mohli dohledávat nejaktuálnější informace. Každý měl svou roli: psal, opravoval, vyhledával, vymýšlel či doplňoval. V závěru proběhla společná četba. Práce nás moc bavila. Celým dnem nás provázela paní učitelka

Michaela Macháčová a třídní 9. A paní učitelka Gabriela Suchá.

Vybrané komentáře dětí z reflexe besedy a projektového dne²

Naučil jsem se víc o té době, a že všechno nebylo tak snadné jako teď.

Objevil jsem slovník rýmů.

Hodně věcí už si moc nepamatuju, ale vím, že kořeny rostou i nahoru a že Jeníkovi byli skauti a hodně jiných věcí.

Naučila jsem se více porozumět umění.

Dozvěděla jsem se, jak určitý režim pan Jeník vnímal.

Zaujalo mě to, že se nebál mluvit i o dost soukromých věcech a opravdu asi nejvíc to, že jsem to nečetla z učebnice, ale on k tomu vyjádřil emoce, a jak to chápal.

No to, co nás žádné knihy nenaucí.

Jsem se dozvěděla něco málo o době, kdy žili mí rodiče.

Naučil jsem se víc o té době, že všechno nebylo tak snadné jako teď.

Nebát se udělat něco dobrého, ale zakázaného.

Až budu pamětníkem, budu vždy upřímný stejně jako pan Jeník!

Jak je celý svůj život zapálený do ekologie a skautství, takže si je jistý tím, co dělá.

² Viz pracovní list Reflexe besedy s pamětníkem a projektového dne

Tím, že šel dál bez ohledu na překážky.

Všichni se zapojili a dělali jsme po dlouhé době něco jiného, s čím jako třída (tým) můžeme někomu pomoci (9. A).

Jsem ráda, že jsme byli jako třída vybráni. Celkově to byla dobrá zkušenost a nové vědomosti, určitě bych si to zopakovala a dost, ale opravdu dost to předčilo moje hranice očekávání.

Inspiroval mě tím, že se nikdy nemám vzdávat i přes to, že je režim pro mě špatný.

Že i člověk v takovém čase může mít dobrý život.

Vypracovali:

Vojtěch Čalkovský

Lesana Marcinová

Natálie Pecháčková

Karolína Sellnerová

a Julie Zimová

Škola:

Základní škola a Mateřská škola J. A. Komenského

U Dělnického cvičiště 1, 169 00 Praha 6 – Břevnov

Třída 9. A